

400 anys de carisma vicencià

Companyia de les Filles de la Caritat-Barcelona

El dissabte 4 de febrer, a la parròquia de Sant Sever i Sant Vicenç de Paül a Barcelona, es va celebrar una eucaristia com a inici de la celebració dels 400 anys del carisma vicencià. Presidia la celebració un cartell amb el logotip de l'aniversari, que vol significar la diversitat del món que vivim amb un cercle de molts colors i alhora les diferents realitats de la família vicenciana, travessats per dos raigs en forma de creu que uneixen caritat i evangeli, els dos elements essencials del carisma.

Com es va iniciar el carisma vicencià que arriba fins als nostres dies? Aquesta és la pregunta que molts ens fem i que aquest any en què celebrem els 400 anys de la creació intentarem donar resposta a la vegada que aprofundirem sobre la seva actualitat.

Era l'agost del 1617 quan sant Vicenç de Paül va ser destinat a la parròquia de Chatillon sur Dombes, una terra molt castigada per la recent guerra. Allà sant Vicenç predicava principalment sobre caritat. Un d'aquells diumenges d'agost abans d'iniciar la missa dominical, se li van apropar unes persones que l'alertaren sobre la necessitat urgent que tenia una família en un camp proper. Aquest fet va representar un gran canvi per a ell i per a moltes de les persones que l'envoltaven.

Així ho explica el mateix sant Vicenç: «Estava tothom malalt, sense que quedés ni una sola persona per assistir les altres, i totes en una necessitat que és impossible d'expressar. Això em va tocar sensiblement el cor; no vaig deixar de dir-ho en el sermó amb gran sentiment. Déu, tocant el cor dels que m'escoltaven, va fer que se sentissin tots moguts de compassió per aquells pobres afligits» (Coste IX, 232).

Caritat amb els necessitats

La conseqüència d'aquesta compassió va ser que la família es veié inundada de visites i de queviures per suportar la seva difícil situació. Després d'agrair la generositat de les persones, el sant va afirmar: «Aquesta caritat no està ben ordenada.» I va ser la llavor de l'Associació de Caritat, basada en la màxima «La caritat és la marca infal·lible dels veritables fills de

Eucaristia en commemoració dels 400 anys del carisma vicencià.

La família vicenciana està present en els cinc continents amb ministeris molt variats

Déu», juntament amb un altre criteri de sant Vicenç: «No n'hi ha prou amb fer el bé, cal fer-lo ben fet.»

Vicenç de Paül va percebre que calia que la gent conegués la seva dignitat, acompanyar-los a nivells més elevats en referència al seu ser ésser humà i així poder mostrar el veritable projecte de Déu, tot reconeixent la mateixa dignitat a tota persona.

Aquest és l'inici de l'aniversari que aquest any celebrem del carisma vicencià, amb el lema «Vaig ser foraster i em vàreu rebre» (Mt 25,35), que cal aplicar urgentment avui mateix, com ho va ser en aquell moment atendre la família malalta de Chatillon.

Obres de misericòrdia

Des d'aquell moment en què es va posar a caminar el que en diem «carisma vicencià», les seves obres no han deixat d'estar sempre al costat d'aquells col·lectius més necessitats: infants en situació d'exclusió, persones malaltes, dones maltractades, persones immigrades... aquell que més ho necessiti allà on sigui.

Així, durant aquests 400 anys han nascut diferents realitats a l'entorn d'aquest carisma per tal de donar resposta a allò que més urgia i fer-ho des de la caritat, amb humilitat i senzillesa, tal com sant Vicenç va iniciar i acompanyar. Algunes d'aquestes són: les confraries de la caritat, la Congregació de la Missió, l'Associació Internacional de Caritat, la Companyia de les Filles de la Caritat...

La família vicenciana està present en els cinc continents amb ministeris molt variats. Missions, centres de salut, atenció a persones que viuen al carrer, refugiats, infants en situacions d'alt risc, mares soles, educació, formació i altres obres de promoció i desenvolupament, fidels al servei de les persones més desfavorides.

Aquest aniversari es va iniciar amb el clar compromís de continuar donant respostes a les necessitats més urgents en el nostre món d'avui i, per això, actualment en la nostra societat fer-ho amb les persones que es troben a les nostres fronteres esperant que algú els aculli i senti que existeix un lloc on es fa realitat el lema d'aquest aniversari: «Vaig ser foraster i em vàreu rebre.»

Visita al Casal Loiola

Roberto Lloréns Reig

El dissabte 21 de gener, a la tarda, el nostre arquebisbe Joan Josep Omella va visitar el Casal Loiola. Després de reunir-se amb els membres del patronat del Casal, ens va oferir una xerrada oberta, en la qual va respondre les preguntes del periodista Oriol Llop i també aquelles que li va fer el públic assistent.

Acabada la xerrada, la Rosa i jo vam anar cap a ell i el vam saludar

Vam oferir a l'arquebisbe un tríptic de l'Associació Abló Pkédé.

a l'estil africà: «A kunan doo.» Ell, una mica sorprès, ens va tornar la salutació en la llengua dels *peulhs* de Fò-Bourè: «A kunan doo.» Vam parlar d'Àfrica, dels missioners, de l'Associació Abló Pkédé i dels amics comuns que tenim al Benín.

Tot seguit, vam compartir l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe Joan Josep Omella, i acompanyat per Llorenç Puig, *s.j.*, delegat dels jesuïtes a Catalunya; Mn. Ramon Batlle, rector de la parròquia de Sant Ramon de Penyafort; Mn. Marc, secretari de l'arquebisbe; Francesc Roma, *s.j.*; Jaume Flaquer, *s.j.*, i Enric Puiggròs, *s.j.*, coordinador de la visita al Casal.